

burde søge at klare gennem en Udvalgsbehandling og klare i Ro, saaledes at man kunde faa en Ordning af disse Forhold herhjemme. Jeg begriber ikke, at man kan tilraade Venstre at nægte Bevilling til dette Udvalgs Nedsættelse til Drøftelse af disse Forhold. At Kirken ønsker en Drøftelse, derom er der ingen Tvivl; det blev sagt for et Øjeblik siden af det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at Kristeligt Fællesforbund, disse 9 forskellige kirkelige Arbejdsorganisationer, den 3. og 4. Marts holdt Landsmøde i København og enstemmigt bad Rigsdagen om fornødne Bevillinger til, at dette Udvalg blev nedsat. Og ud over Landet fremkommer der Resolution efter Resolution, der gaar i samme Retning. Rigsdagen staar jo fuldkommen frit, naar der en Gang kommer til at foreligge Udtalelser og Betænkninger fra dette Udvalg, og jeg gentager: det er ufatteligt, at man fra Mindretallets Side kan tilraade Venstre paa det nuværende Tidspunkt at nægte Bevilling til et Udvalg til Drøftelse af disse kirkelige Spørgsmaal. Man kan jo bevilge Understøttelser i Massevis til Forfattere, bevilge i Hundreatusindvis til det kongelige Teater, og man kan nedsætte Udvalg og Kommissioner til Drøftelse af Alverdens forskellige Forhold, vedrørende Folkeforsikring, Jernbanevæsen, Postvæsen, og jeg ved ikke hvor meget, men naar det drejer sig om et kirkeligt Udvalg, tilraader man Venstre at gaa imod.

Jeg maa paa det kraftigste anbefale dem af mit Partis ærede Medlemmer, som har saa megen Interesse for Kirkespørgsmaal, at de overhovedet har ulejlighet sig op for at overvære denne Forhandling, at følge Flertallets Indstilling og stemme for at nedsætte et Udvalg med den Sammensætning, som Flertallet her foreslaar. Jeg mener at gavne baade den Kirke, jeg tjener, og det Parti, jeg tilhører, ved at anmode mine Partifæller om at stemme imod det radikale Venstres Ændringsforslag og stemme for Flertallets.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg takker det ærede Udvalgsflertal, fordi det har sluttet sig til det forelagte Lovforslag. Jeg kan tiltræde de Ændringer, som det har foreslaaet, da de ikke i nogen Maade berører det principielle i Forslaget, og jeg vil derfor anbefale at stemme for disse Ændringer.

Derimod kan jeg ikke tiltræde det af et Mindretal stillede Ændringsforslag. Jeg mener, at det vil give det foreslaaede Ud-

valg en saa ensidig Sammensætning, at der ikke vil være stor Udsigt til, at Udvalget kan foretage de Drøftelser og de Undersøgelser, som det skulde foretage, i tilfredsstillende Udstrækning og paa tilfredsstillende Maade. Udvalget vilde let straks fra Begyndelsen af blive et rent og skært politisk Udvalg og ikke et sagligt Udvalg. For at undgaa dette er det, at jeg har foreslaaet, og at Flertallet i Princippet har tiltraadt, at Udvalget kommer til at bestaa af, om jeg saa maa sige lige mange kirkelige og verdslige Repræsentanter.

Naar jeg har foreslaaet, at kirkelige Organisationer skulde have en Repræsentation i dette Udvalg, er det, fordi jeg mener, at disse kirkelige Organisationer paa Grund af deres kirkelige og kristelige Arbejde har et Krav paa at blive hørt og faa Lejlighed til at fremkomme med ansvarlige Udtalelser i det betydningsfulde Spørgsmaal om Forholdet mellem Kirke og Stat og i det Spørgsmaal, som jo ogsaa skal tages op af dette Udvalg, om en fuldstændig Adskillelse af Kirke og Stat, og jeg er overbevist om, at disse Repræsentanter for de kirkelige Arbejdsorganisationer vil tilføre Udvalget en betydelig Kraft.

Jeg beklager, at Partiet Venstres Repræsentanter ikke har kunnet gaa med til dette Udvalgs Nedsættelse. De erkender, at de Ændringer, som er indføjet i Forslaget under Udvalgsbehandlingen, har forbedret Forslaget. Jeg vilde ønske, at Partiet Venstre kunde have anset denne Forbedring for at være saa betydelig, at det kunde have givet Forslaget sin Stemme, og jeg har haft nogen Grund til at tro, at Partiet Venstre vilde stemme for dette Forslag, ikke vilde finde det ubetimeligt. Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen udtalte under Finanslovens første Behandling, saavidt jeg erindrer, at en Autorisation af det saakaldte Ryslinge-Ritual vilde være Dynamit under Folkekirken. Det var maaske et lidt for stærkt Udtryk, men der er det absolut rigtige deri, at en Autorisation af dette Ritual vilde have vakt megen Uro i Landet, baade kirkelig og politisk Uro, en Uro, som efter min Mening vilde have været langt mere dybtgaaende og langt mere omfattende end den Uro, der nu er vakt ved, at Autorisationen af Ritualen i den Skikkelse, som det var ønsket, ikke blev givet, og det er stadig saadan, at der hvert Øjeblik kan opkomme kedelige Spørgsmaal, som er egnet til at vække ikke blot kirkelig Uro, men ogsaa politisk Uro og forstyrre det rolige politiske Arbejde, maaske endogsaa